

de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs

Aan de Vaste Commissie van Financiën uit de
Tweede Kamer der Staten-Generaal
mr. R.F. Berck
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Amsterdam, 8 oktober 2003

Betreft: NOB commentaar op wetsvoorstel ter implementatie van de EU-spaartegoedenrichtlijn (2003/48/EG), Kamerstuknummer 29.206

Geachte leden van de Commissie,

De Nederlandse Orde van belastingadviseurs (hierna: *de Orde*) heeft met belangstelling kennisgenomen van het wetsvoorstel ter implementatie van de EU-spaartegoedenrichtlijn (2003/49/EG) en ziet daarin aanleiding tot het maken van een aantal technische opmerkingen.

1. INTRODUCTIE

Allereerst wenst de Orde op te merken dat zij in beginsel kan instemmen met de implementatie van de Richtlijn in de Wet op de internationale bijstandsverlening bij heffing van belastingen ('WIB'), omdat dit past binnen de strekking van de WIB, zoals gedefinieerd in artikel 1 lid 1 WIB en ook kan instemmen met de wijze van verrekening van de bronheffingen welke gedurende de overgangperiode door België, Luxemburg, Oostenrijk en een aantal andere landen en overzeese gebieden zullen worden geheven. Overigens pleit de Orde ervoor dat de nadere regels waarnaar in een aantal wetsartikelen wordt verwezen (bijv. de artikelen 2 onderdeel d, 4e lid 2 en 4j lid 5 van het wetsvoorstel) nog vòòr de inwerkingtreding van het wetsvoorstel aan de kamer worden voorgelegd.

2. BEZWAAR EN BEROEPSMOGELIJKHEDEN

De Orde is er niet van overtuigd dat de wijze waarop in het wetsvoorstel de bezwaar- en beroepsmogelijkheden voor de beschikkingen in afdeling 2 van de WIB is vormgegeven, tot het gewenste resultaat leidt. In het wetsontwerp wordt in het voorgestelde artikel 4n van de WIB bepaald: "hoofdstuk V van de Algemene wet inzake rijksbelastingen is van overeenkomstige toepassing op beschikkingen genomen op de voet van deze afdeling." In de bedoelde afdeling is een tweetal beschikkingen opgenomen, te weten de beschikking in artikel 4e (de beschikking dat sprake is van een instelling voor collectieve beleggingen in effecten) en de beschikking in artikel 4l (de beschikking met woonplaatsverklaring). Deze beschikkingen zijn volgens de bewoordingen van deze bepalingen geen voor bezwaar vatbare beschikkingen als bedoeld in artikel 23 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (AWR).

N | O | B

Artikel 23 AWR is opgenomen in hoofdstuk V van de AWR en wordt daarom door het voorgestelde artikel 4n van de WIB van toepassing verklaard. Artikel 23 AWR bepaalt dat hij die bezwaar heeft tegen een hem opgelegde belastingaanslag of tegen een ingevolge enige bepaling van de belastingwet¹ opgenomen voor bezwaar vatbare beschikking, een bezwaarschrift kan indienen. De WIB valt niet onder deze definitie van belastingwet. Op grond van deze tekst bestaat ondanks de uitdrukkelijke wens van de wetgever en de verwijzing in het voorgestelde artikel 4n van de WIB de reële kans dat geen bezwaar openstaat tegen de beschikkingen uit afdeling 2 van de WIB. De Orde pleit er voor deze onduidelijkheid weg te nemen door de krachtens artikel 4e en 4l van de WIB genomen beschikkingen aan te duiden als voor bezwaar vatbare beschikkingen en in hoofdstuk V van de AWR te bepalen dat ook tegen voor bezwaar vatbare beschikkingen genomen krachtens de WIB bezwaar op grond van artikel 23 AWR openstaat.

3. DEFINITIES

Bij het vaststellen van de definities heeft de wetgever terecht de tekst van de Richtlijn zoveel mogelijk letterlijk gevolgd voor de implementatie in de Nederlandse wetgeving. Desondanks is gekozen om bepaalde definities in het wetsvoorstel uit te breiden dan wel in te perken. De Orde merkt op:

3.1 Definitie van rente

- (a) De definitie van rentebetaling wordt in artikel 4a lid 1 sub a WIB omschreven als een: 'rente, uitbetaald of bijgeschreven'. Deze tekst is gelijk aan de definitie zoals omschreven in artikel 6 lid 1 sub a van de Richtlijn. In de MvT wordt daarbij opgemerkt dat deze definitie ook aansluit bij de definitie van rente ex artikel 11 lid 3 van het OESO Modelverdrag. De Orde merkt daarbij op dat de definitie uit het OESO modelverdrag een belangrijk verschil bevat ten opzichte van de definitie uit de Richtlijn en de WIB: het omschrijft een rentebetaling als '*income*'. Hiermee wordt een cirkelredenering (namelijk een rentebetaling definiëren als een rente betaald) voorkomen. De Orde stelt voor om deze definitie te volgen en het woord 'rente' in artikel 4a lid 1 sub a WIB te vervangen door 'inkomen'. Hiermee wordt eveneens voorkomen dat hybride vormen van rente (zoals betalingen op winstdelende obligaties dit tot voorkort (tot en met 2001) nog werden aangemerkt als dividend, belast met dividendbelasting) onmiskenbaar onder de definitie van rente vallen.
- (b) Het voorstel bepaalt dat inkomsten uit een collectieve beleggingsinstelling als rente wordt aangemerkt indien het beleggingsfonds voor meer dan 15% van zijn vermogen belegt in schuldvorderingen (artikel 6, lid 6 van de Richtlijn). In het wetsvoorstel wordt deze keuze toegepast voor fondsuitkeringen (artikel 4b, lid 1, onderdeel b jo. lid 5). Voor vermogenswinsten op aandelen e.d. in fondsen wordt eveneens deze 15%-drempel toegepast (artikel 4b, lid 1, onderdeel c). De Orde maakt uit de MvT op dat het de bedoeling is om deze drempel louter te beperken tot in Nederland gevestigde fondsen en de drempel voor in andere lidstaten gevestigde fondsen afhankelijk te maken van de wetgeving van de betreffende lidstaat.

¹ Onder belastingwet wordt op grond van artikel 2 lid 1 onderdeel a AWR het volgende verstaan: zowel deze wet (AWR) als andere wettelijke bepalingen betreffende de heffing van de onder artikel 1 vallende belastingen.

N | O | B

Voor fondsen gevestigd in een lidstaat die niet heeft gekozen voor de 15%-drempel kan worden teruggevallen op de in artikel 6, lid 1, onderdeel d van de Richtlijn neergelegde 40%-drempel. Naar de mening van de Orde heeft deze toelichting op het oog dat indien een in Nederland gevestigde uitbetalende instantie een rentebetaling verricht aan een inwoner van een andere lidstaat uit gelden afkomstig uit een fonds gevestigd in een andere lidstaat niet voor de 15%-drempel is gekozen, er pas sprake zal zijn van een rentebetaling indien de schuldvorderingen boven de 40%-grens liggen. De Orde meent dat deze situatie niet wordt gedekt door de huidige wettekst en vraagt de wettekst hierop aan te passen of aan te geven dat de Orde de toelichting niet juist begrepen heeft

- (c) Enerzijds wordt in artikel 4b lid 1 onderdeel c bepaald dat de 15%-drempel op zowel directe als indirecte beleggingen ziet, anderzijds bepaalt artikel 4b lid 5 dat de 15% drempel moet worden getoetst van het vermogen van de desbetreffende entiteit zelf. De Orde maakt hieruit op dat voor artikel 4b lid 5 sprake is van een directe toets waarbij indirecte beleggingen geen rol spelen, terwijl indirecte beleggingen in artikel 4b lid 1 onderdeel c wel medebepalend zijn. Overeenkomstig artikel 6 lid 6 van de Richtlijn, waarin de 15% drempel slechts van toepassing is op het vermogen van de desbetreffende entiteiten zelf (de directe toets), zou naar de mening van de Orde de indirecte beleggingentoets van artikel 4b lid 1 onderdeel c moeten komen te vervallen.
- (d) De Orde leest in de Richtlijn de mogelijkheid om de 15% drempel ook van toepassing te laten zijn op entiteiten die ingevolge artikel 4d WIB als uitbetalende instantie worden aangemerkt. De Orde ziet graag een nadere toelichting waarom van deze mogelijkheid geen gebruik is gemaakt in het Nederlandse wetsvoorstel.

3.2 Woon- en vestigingsplaatsbegrip

De term 'bewijskrachtig document' wordt zowel bij de identificatie van de uiteindelijke gerechtigde, als bij het vaststellen van zijn woonplaats gehanteerd. Vervolgens worden in de MvT voorbeelden gegeven van bewijskrachtige documenten. Ter bepaling van de woonplaats (artikel 4h) wordt genoemd inzage in een recente gas-, water- en elektriciteitsrekening of belastingaanslag van een lokale overheid. Bij het vaststellen van de identiteit van de uiteindelijke gerechtigde (artikel 4g) worden als voorbeelden genoemd recente correspondentie met bijvoorbeeld Belastingdienst en bancaire instellingen of facturen. De Orde gaat ervan uit dat hier geen onderscheid beoogd is en dat de voorbeelden complementair bedoeld zijn. De Orde ziet dit graag bevestigd.

4. RENSEIGNERING

De Richtlijn bepaalt in artikel 8 lid 2 welke gegevens over de rentebetaling dienen te worden verstrekt. Hierbij biedt de Richtlijn in een aantal onderdelen de *keuze* tussen twee gegevens, waarvan één dient te worden geleverd. Bij de implementatie in artikel 4j wordt in lid 2 onderdeel h dan ook naar de mening van de Orde onterecht gesproken van 'en' en in lid 2 van 'en of'. Dit heeft tot gevolg dat de uitbetalende instantie meer gegevens moet verstrekken dan waartoe zij op grond van de Richtlijn verplicht is. De Orde neemt aan deze lastenverzwarende implementatie niet beoogd is. Uit de MvT volgt immers dat de wetgever een zo min mogelijke lastenverzwaring wil. De Orde verzoekt dan ook de tekst van de genoemde artikelleden op dit punt aan te passen overeenkomstig de Richtlijn.

N | O | B |

Uit de tekst van artikel 4j lid 4 blijkt niet duidelijk welke gegevens de artikel 4d entiteit dient te verstrekken. Artikel 4j lid 4 zou in de optiek van de Orde de implementatie van artikel 8 lid 2 onderdeel d van de Richtlijn moeten bevatten. Dit artikel bepaalt dat in geval van een rentebetaling ontvangen door een entiteit die op grond van artikel 4, lid 2 van de Richtlijn als uitbetalende instantie wordt aangemerkt, het rentebedrag dat toevallt aan elk van de leden van de betreffende entiteit die als uiteindelijk gerechtigden kwalificeren en die in een andere lidstaat zijn gevestigd, aan de bevoegde autoriteit moet worden verstrekt. In het voorgestelde artikel 4j, lid 4 is de beperking van verstrekking van gegevens tot de aan in andere lidstaten gevestigde uiteindelijk gerechtigden toe te rekenen betalingen, niet opgenomen. De Orde stelt voor deze omissie te herstellen.

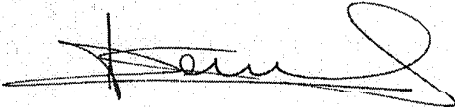
5. TIJDELIJK UITGEZONDERDE SCHULDVORDERINGEN

In het voorgestelde artikel 4c worden de voorwaarden voor toepassing van de tijdelijk uitgezonderde schuldvorderingen na 1 januari 2011 uiteengezet. Hierbij blijkt sprake te zijn van een typefout. Uit de Memorie van Toelichting, alsmede Artikel 15 van de Richtlijn blijkt namelijk dat het woord "geen" in de achtste regel weggelaten zou moeten worden. De Orde stelt voor om deze omissie te herstellen.

Een kopie van deze brief heeft de Orde heden verzonden aan de Staatssecretaris. Uiteraard is de Orde gaarne bereid het bovenstaande nader toe te lichten.

Hoogachtend,

de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs,
namens deze

prof. dr. A.H.M. Daniels